

Sprawa C-427/23**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

11 lipca 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Szegedi Törvényszék (sąd w Segedynie, Węgry)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

3 lipca 2023 r.

Strona skarżąca:

Határ Diszkont Kft.

Druga strona postępowania:

Nemzeti Adó-és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (dyrekcja ds. odwołań krajowej administracji podatkowej i celnej, Węgry)

Przedmiot postępowania głównego

Skarga na decyzję Nemzeti Adó-és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (dyrekcji ds. odwołań krajowej administracji podatkowej i celnej) utrzymującą w mocy decyzję organu podatkowego pierwszej instancji, w której organ ten uznał, że działalność polegająca na zwrocie podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do dokonanych przez skarżącą dostaw towarów jest transakcją niezależną i w związku z tym podlegającą opodatkowaniu VAT.

Przedmiot i podstawa prawna wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Na podstawie art. 267 TFUE sąd odsyłający zmierza do ustalenia, czy następujące praktyki są zgodne z prawem Unii, w szczególności z dyrektywą 2006/112/WE: a) praktyka państwa członkowskiego polegająca na uznawaniu działalności związanej ze zwrotem VAT na rzecz zagranicznych podróżnych za niezależne

świadczenie usług, z tytułu którego należy naliczyć VAT zgodnie z zasadami ogólnymi; b) praktyka państwa członkowskiego, zgodnie z którą opłata za zarządzanie z tytułu zwrotu VAT nie jest uznawana za zwolnioną z podatku; c) praktyka państwa członkowskiego, zgodnie z którą VAT od opłaty za zarządzanie jest należny również z mocą wsteczną; oraz d) praktyka państwa członkowskiego polegająca na przyjęciu za podstawę opodatkowania VAT wartości wskazanej jako zwolniona z podatku w wystawionych fakturach dotyczących opłaty za zarządzanie.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy praktyka państwa członkowskiego, które uznaje, że zarządzanie zwrotem VAT na rzecz zagranicznych podróżnych – obejmujące formalności administracyjne od wydania standardowych formularzy wniosku o zwrot VAT do zwrotu tego podatku – z tytułu którego VAT musi zostać naliczony i zapłacony na zasadach ogólnych, jest niezależnym świadczeniem usług odrębnym od zwolnionej z podatku dostawy towarów, w przypadku gdy pobranie opłaty za zarządzanie i wystawienie faktury z tytułu tej opłaty, stanowiącej określony procent VAT podlegającego zwrotowi, następują jednocześnie ze zwrotem VAT, w chwili innej niż chwila dostawy i wystawienia faktury za towary oraz po dokonaniu przez nabywcę zapłaty wynagrodzenia za towary i po wywiezieniu tych towarów do państwa niebędącego członkiem Unii, jest zgodna z art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 1 lit. c), art. 78 i art. 146 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą VAT”)?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy praktyka państwa członkowskiego polegająca na tym, że opłata pobierana z tytułu zarządzania zwrotem VAT w następstwie dostawy towarów dokonanej na rzecz zagranicznych podróżnych nie jest uznawana za zwolnioną z podatku jako „transakcja dotycząca płatności lub należności”, jest zgodna z art. 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy VAT?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania pierwsze i drugie, czy praktyka państwa członkowskiego, zgodnie z którą wystawca faktur dotyczących opłaty za zarządzanie jest również zobowiązany do zapłaty VAT z mocą wsteczną, mimo iż organ podatkowy wielokrotnie kontrolował go już w latach poprzedzających kontrolę i w trakcie tych kontroli zbadał, nie zgłaszając jednak żadnych zastrzeżeń, stosowaną przez tego wystawcę faktur praktykę polegającą na uznawaniu opłaty za zarządzanie za zwolnioną z VAT i nie poinformował go o tym, że zmieniły się przepisy państwa członkowskiego obowiązujące do dnia 31 grudnia 2007 r., w których wśród usług zwolnionych z podatku wyraźnie wymieniono „zwrot podatku na rzecz zagranicznych podróżnych dokonany przez przedsiębiorcę na podstawie przepisów szczególnych”, jest zgodna

- z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań jako podstawową zasadą wspólnego systemu VAT?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania 1–3, czy praktyka organu podatkowego państwa członkowskiego polegająca na przyjęciu za podstawę opodatkowania VAT wynagrodzenia, które ujęto w wystawionych fakturach dotyczących opłaty za zarządzanie jako zwolnione z podatku, od której to podstawy opodatkowania, zgodnie z decyzją organu podatkowego, wystawca faktur jest zobowiązany zapłacić VAT zgodnie z zasadami ogólnymi, mimo iż wynagrodzenie zapłacone przez zagranicznych podróżnych nie obejmuje tej kwoty, jest zgodna z przepisami art. 73 i 78 dyrektywy VAT?

Powołane przepisy prawa Unii

Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej: art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 73, 78, art. 135 ust. 1 i art. 146 ust. 1

Powołane orzecznictwo Trybunału

Wyroki: z dnia 6 października 2005 r., MyTravel (C-291/03, EU:C:2005:591); z dnia 14 września 2006 r., Elmeka (od C-181/04 do C-183/04, EU:C:2006:563); z dnia 2 grudnia 2010 r., Everything Everywhere (C-276/09, EU:C:2010:730); z dnia 7 listopada 2013 r., Tulică i Plavoşin (C-249/12 i C-250/12, EU:C:2013:722); z dnia 15 maja 2014 r., Almos Agrárkülkereskedelmi (C-337/13, EU:C:2014:328); z dnia 10 listopada 2016 r., Baštová (C-432/15, EU:C:2016:855); z dnia 8 listopada 2018 r., Cartrans Spedition (C-495/17, EU:C:2018:887)

Powołane przepisy prawa krajowego

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (ustawa nr CXXVII z 2007 r. o podatku od wartości dodanej, zwana dalej „ustawą o VAT”)

Zgodnie z art. 70 ust. 1 tej ustawy w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług podstawa opodatkowania obejmuje:

„[...]”

- b) koszty dodatkowe, jakie dostawca towaru lub usługodawca przenieśli na nabywcę towaru lub usługobiorcę, a zwłaszcza koszty prowizji lub wszelkiego rodzaju pośrednictwa [...]”.

Zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy o VAT z podatku zwolnione są:

„[...]”

- d) świadczenie usług związanych z płatnościami, przelewami, czekami i innymi należnościami pieniężnymi oraz instrumentami finansowymi, łącznie z pośrednictwem, z wyłączeniem samej windykacji należności (niespłacony dług);
- e) świadczenie usług związanych z węgierskimi i zagranicznymi prawnymi środkami płatniczymi, łącznie z pośrednictwem [...]”.

Zgodnie z art. 98 ust. 1 ustawy o VAT „zwolnieniu z podatku podlegają dostawy towarów wysyłanych drogą pocztową lub transportowanych z kraju do państwa poza Wspólnotą, o ile wysyłki lub transportu:

- a) dokonuje sam dostawca lub osoba trzecia działająca na jego rachunek;
- b) dokonuje sam nabywca lub osoba trzecia działająca na jego rachunek, jeżeli zostaną spełnione dodatkowe warunki określone w ust. 3 i 4 lub w art. 99 i 100”.

Zgodnie z art. 99 ust. 1 ustawy o VAT „jeżeli nabywcą jest zagraniczny podróżny, a dostarczone towary [...] stanowią część jego bagażu osobistego lub bagażu podróznego, w celu zastosowania przewidzianego w art. 98 ust. 1 zwolnienia jest konieczne, aby:

[...]”

- b) zagraniczny podróżny udowodnił swój status za pomocą ważnych dokumentów podróży lub innych ważnych dokumentów urzędowych [...], które służą do identyfikacji osoby [...];
- c) w miejscu opuszczenia Wspólnoty przez towary właściwy organ poświadczył, że opuściły one jej terytorium, poprzez umieszczenie potwierdzenia i pieczęci na wydanym w tym celu formularzu [...], przy czym wymaga się w tym celu jednoczesnego przedstawienia towarów i oryginału faktury potwierdzającej ich dostawę.

2. Aby móc skorzystać ze zwolnienia, sprzedawca towarów, oprócz wystawienia faktury, musi wypełnić formularz wniosku o zwrot podatku na wniosek zagranicznego podróżnego.

[...]”

4. Zwolnienie z podatku jest uzależnione od spełnienia wymogu:

[...]”

- b) zgodnie z którym sprzedawca zwraca podatek należny zagranicznemu podróżnemu zgodnie z ust. 5–8, w przypadku gdy podatek został pobrany w chwili dostawy towarów.

5. Zagraniczny podróżny osobiście lub pełnomocnik działający w jego imieniu i na jego rachunek może złożyć wniosek o zwrot podatku do sprzedawcy towarów.

[...]

8. Sprzedawca towarów jest również zobowiązany do zapewnienia, że faktura potwierdzająca dokonanie dostawy towarów nie będzie stanowiła podstawy do złożenia nowego wniosku o zwrot podatku. W tym celu musi on, przed zwróceniem [podróżnemu] oryginału faktury, zamieścić na niej adnotację »Naliczono VAT« i sporządzić kopię faktury zawierającej tę wzmiankę, którą to kopię jest on zobowiązany przechowywać w swojej dokumentacji”.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy o VAT „zwalnia się od podatku świadczenie usług – z wyjątkiem świadczenia usług zwolnionego na podstawie art. 85 ust. 1 i art. 86 ust. 1 – jeżeli jest ono bezpośrednio związane z towarami

[...]

- b) które podlegają procedurze wywozu, opuszczają terytorium Wspólnoty, a ich opuszczenie terytorium Wspólnoty jest poświadczane przez organ w rozumieniu art. 98 ust. 2 lit. a)”.

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania głównego

- 1 W 2020 r. skarżąca w swoim lokalu handlowym, znajdującym się blisko granicy między Węgrami a Serbią, sprzedała różne towary za wysoką łączną kwotę zagranicznym podróżnym zamieszkałym w Serbii i zwróciła VAT od sprzedaży w wysokości 298 328 000 forintów węgierskich (HUF). Tytułem dokonania zwrotu VAT skarżąca pobierała od zagranicznych podróżnych, którzy dokonali nabycia, opłatę za zarządzanie w wysokości 15 % kwoty zwróconego VAT. W deklaracjach VAT skarżąca uwzględniała obrót uzyskany z tytułu opłaty za zarządzanie jako usługę zwolnioną ze względu na to, że ma on charakter interesu publicznego lub inny szczególny charakter.
- 2 W dniu sprzedaży zagraniczni podróżni, zgodnie z opieczętowanymi formularzami wniosku o zwrot podatku, wywozili nabyte towary z terytorium Węgier; faktury zawierały adnotację „Naliczono VAT”. Po dokonaniu wywozu skarżąca zwracała zagranicznym podróżnym pełną kwotę VAT należnego, która była wskazana w fakturach. W dniu zwrotu VAT skarżąca wystawiała faktury z tytułu płatności gotówkowej odpowiadające opłacie za zarządzanie w wysokości 15 %, których zapłata była potwierdzana dowodami kasowymi. W fakturach

z tytułu płatności gotówkowej wskazywano „opłatę za zarządzanie” jako nazwę transakcji gospodarczej.

- 3 W ramach kontroli przeprowadzonej w odniesieniu do roku obrotowego 2020, dotyczącej między innymi VAT, organ podatkowy pierwszej instancji wzywał wielokrotnie skarżącą do przedstawienia rzeczywistej treści wystawionych faktur z tytułu opłaty za zarządzanie. W swoich oświadczeniach skarżąca utrzymywała konsekwentnie, że sporne świadczenie usług jest zwolnione z podatku, lecz wielokrotnie zmieniała swoje stanowisko dotyczące podstawy zwolnienia.
- 4 Z oświadczeń skarżącej wynika, że zakwalifikowała ona usługę błędnie ze statystycznego punktu widzenia.
- 5 Przed kontrolą skarżąca zwróciła się do Nemzeti Adó-és Vámhivatal Központi Irányítás Ügyfélkapcsolati és Tájékoztatási Főosztálya (głównego departamentu ds. stosunków z jednostkami i informacji centralnej dyrekcji krajowej administracji podatkowej i celnej, Węgry) z pytaniem, czy opłata za zarządzanie z tytułu zwrotu VAT jest zwolniona, w przypadku gdy nie została pobrana w chwili nabycia. W swojej odpowiedzi wspomniany główny departament stwierdził, że opłata za zarządzanie jest kosztem dodatkowym w stosunku do dostawy towarów, który to koszt powinien być fakturowany na rzecz dokonującego nabycia zagranicznego podróźnego jako zwolniony z podatku, pod warunkiem że spełnione są przesłanki zwolnienia z podatku w odniesieniu do transakcji leżącej u jego podstaw.
- 6 Skarżąca zakwestionowała, że kwota VAT powinna zostać ustalona na podstawie kwoty zafakturowanej jako kwota netto, i podniosła, że dochody otrzymane z tytułu opłaty za zarządzanie obejmują również kwotę VAT.
- 7 W decyzji z dnia 22 lipca 2022 r. organ podatkowy pierwszej instancji stwierdził istnienie różnicy w podatku należnym od skarżącej, stanowiącej niedopłatę podatku w wysokości 12 040 000 HUF. Zgodnie z tą decyzją wspomniana działalność skarżącej miała charakter wyłącznie administracyjny, nie zaś usługi rachunkowej, a skarżąca nie wykazała, że usługa zarządzania jest zwolniona z VAT. Organ podatkowy pierwszej instancji podkreślił, że sama skarżąca traktowała usługę zarządzania jako niezależne świadczenie usług i nie wliczała jej do podstawy opodatkowania dostawy towarów ani nie wskazywała daty dokonania dostawy towarów jako daty wykonania owej usługi.
- 8 Skarżąca wniosła od tej decyzji odwołanie w trybie administracyjnym do organu będącego drugą stroną postępowania w niniejszej sprawie, który decyzją z dnia 27 października 2022 r. utrzymał w mocy decyzję organu podatkowego pierwszej instancji. Zdaniem drugiej strony postępowania informacje, o które wcześniej wnioskowała skarżąca, dotyczyły kwestii podniesionej przez nią w sposób bardzo szeroki, w odniesieniu do której nie wspomniała ona o podstawowym fakcie, że w jej konkretnym przypadku dostawa towarów i świadczenie usług były od siebie całkowicie oddzielone i nie miały miejsca w tym samym czasie, że świadczona

usługa nie była warunkiem możliwości ubiegania się o zwrot VAT oraz że zagraniczni podróżni nawet nie domagali się takiej usługi.

- 9 Skarżąca wniosła skargę na tę decyzję do sądu odsyłającego.

Główne argumenty stron w postępowaniu głównym

- 10 **Skarżąca** twierdzi, że opłata za zarządzanie będąca przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest zwolniona z VAT na podstawie art. 102 ust. 1 lit. b) ustawy o VAT jako świadczenie usług bezpośrednio związane z towarami, co do których organ podatkowy poświadczył, że opuściły one terytorium Wspólnoty. Opłata za zarządzanie stanowi wydatek bezpośrednio dodatkowy w stosunku do zwolnionej z VAT dostawy towarów i w związku z tym jest zwolniona z VAT.
- 11 Skarżąca zauważa, że jako sprzedawca sprzedawała towary zagranicznym podróżnym (nabywcom), że nabywcy płacili wynagrodzenie za te towary oraz że zobowiązywała się do zwrotu na ich rzecz VAT odpowiadającego wynagrodzeniu zapłaconemu za te towary, jeżeli zagraniczni podróżni udowodnią, przedstawiając formularz wniosku o zwrot podatku, że towary opuściły terytorium Wspólnoty, pod warunkiem że zapłacą jej z tytułu opłaty za zarządzanie 15 % kwoty zwróconego VAT, w związku z czym klauzula dotycząca opłaty za zarządzanie stanowiła nieodłączną część umowy sprzedaży.
- 12 Zdaniem skarżącej końcowa cena zakupu była zasadniczo ustalana z uwzględnieniem zwrotu VAT, a postanowienia umów sprzedaży rozpatrywanych w niniejszej sprawie były w pełni wypełniane wraz z tym zwrotem. Wymóg jednoczesności nie jest zawarty w tekście ustawy o VAT.
- 13 Skarżąca powołuje się na wyrok wydany w sprawie C-432/15, Baštová, który potwierdza pogląd, że w niniejszej sprawie dostawa towarów stanowi świadczenie główne, a świadczona w ramach zwrotu VAT usługa zarządzania jest uznawana za koszt dodatkowy w stosunku do tej dostawy towarów.
- 14 W ocenie skarżącej zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań, wielokrotnie potwierdzona w orzecznictwie Trybunału, została naruszona, ponieważ organ podatkowy czterokrotnie badał opodatkowanie skarżącej VAT w latach poprzedzających kontrolę i stwierdził, że opłatę za zarządzanie uznawano za dochód zwolniony z VAT oraz że była ona również fakturowana jako taka. W razie gdyby żadna z powołanych przez skarżącą podstaw zwolnienia nie miała zastosowania, organ będący drugą stroną postępowania, zgodnie z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, nie mógłby również żądać z mocą wsteczną zapłaty VAT, który nie został wcześniej pobrany przez skarżącą.
- 15 Skarżąca złożyła wniosek o wystąpienie z odesłaniem prejudycjalnym w celu otrzymania odpowiedzi na cztery pytania.

- 16 Zdaniem organu będącego drugą stroną postępowania tylko skarżąca uważa, że świadczenie usług jest spoczywającym na przedsiębiorcy dokonującym sprzedaży na rzecz zagranicznych podróżnych prawnym obowiązkiem zwrotu VAT od towarów opuszczających terytorium kraju przez granicę celną, w przypadku gdy spełnione są przesłanki ustawowe, a zdaniem tego organu, skoro dostawy towarów dokonywane są również bez tego świadczenia, w żadnym razie nie jest to „świadczenie usług związane” z takimi dostawami. W ocenie organu będącego drugą stroną postępowania w niniejszej sprawie żaden przepis prawa materialnego nie przewiduje, że rozpatrywane świadczenie usług jest zwolnione z podatku.
- 17 W postępowaniu administracyjnym poprzedzającym wniesienie skargi skarżąca nie podniosła, że zawarła jakiejkolwiek umowy sprzedaży z zagranicznymi podróżnymi, którzy byli jej klientami. Świadczenie usług opierało się na jednostronnej decyzji skarżącej, przy czym nie zwracali się o to klienci, a w istocie skarżąca świadczyła te usługi jako warunek zwrotu podatku.
- 18 Okoliczność, że kwota rzeczywiście płacona jako wynagrodzenie za towary zmieniała się następnie z powodu zwrotu VAT, nie zmienia faktu, że nabywcy płacili wynagrodzenie w chwili nabycia. Dostawa towarów następowała poprzez fakt, że klienci płacili wynagrodzenie, obejmowali towary w posiadanie i przewozili je do państwa niebędącego członkiem Unii, dokonując w ten sposób transakcji.
- 19 Organ będący drugą stroną postępowania nie uważa, by odesłanie prejudycjalne było uzasadnione.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 20 W niniejszej sprawie sąd odsyłający musi rozstrzygnąć kwestię, która wymaga dokonania wykładni prawa Unii, czy zwrot VAT dokonany w zamian za opłatę za zarządzanie ma charakter dodatkowy w stosunku do zwolnionej z podatku dostawy towarów dokonanej na rzecz zagranicznych podróżnych i w związku z tym należy uznać go za świadczenie usług zwolnione z podatku, czy też należy uznać go za niezależne, a zatem podlegające opodatkowaniu świadczenie usług.
- 21 W odniesieniu do pierwszego pytania prejudycjalnego sąd odsyłający uważa, że sporne zarządzanie jest świadczeniem usług, które ma charakter dodatkowy w stosunku do dostawy towarów zwolnionej z podatku, i biorąc pod uwagę, że dostawa towarów na rzecz zagranicznego podróżnego stanowi wywóz towarów, jest ono jednocześnie świadczeniem usług bezpośrednio związanym z tym wywozem towarów, w związku z czym jest zwolnione z VAT na podstawie art. 146 ust. 1 lit. e) dyrektywy VAT.
- 22 W odniesieniu do rozważań dotyczących dowodu zwolnienia z podatku sąd odsyłający uważa, że Trybunał wypowiedział się już w tym względzie w ten sposób, iż charakter działalności przesądza obiektywnie o istnieniu zwolnienia

z tytułu wywozu, co ma zastosowanie również do świadczenia usług bezpośrednio związanego z wywozem towarów.

- 23 W odniesieniu do drugiego pytania prejudycjalnego sąd odsyłający zauważa, że w przypadku, gdyby organ podatkowy prawidłowo uznał, że sporne świadczenie usług stanowi niezależne świadczenie usług, będzie on musiał rozstrzygnąć, czy to świadczenie usług jest zwolnione z podatku w oparciu o jakąkolwiek podstawę.
- 24 W ust. 86 pkt 1 lit. d) ustawy o VAT, będącym przepisem węgierskim transponującym art. 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy VAT, wymienia się usługi finansowe zwolnione z VAT, a pytanie ma na celu wyjaśnienie, czy świadczona przez skarżącą usługa związana z roszczeniem pieniężnym jej klientów będących zagranicznymi podróżnymi, dotyczącym zwrotu VAT na ich rzecz, może być na tej podstawie zwolniona z podatku. Wykładnia przepisu dyrektywy VAT należy do Trybunału.
- 25 Skarżąca powołuje się na wyrok Elmeka wydany w sprawach połączonych od C-181/04 do C-183/04 w odniesieniu do zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. Z wyroku tego wynika, że sąd odsyłający musi ustalić, czy na podstawie ustaleń wcześniejszych kontroli podatkowych skarżąca mogła racjonalnie uznać, że sporne świadczenie usług jest zwolnione z podatku.
- 26 W świetle stanowiska zajętego w kontrolach podatkowych, które jasno wynika z akt i pozostawało niezmiennie na przestrzeni lat, a zgodnie z którym skarżąca wystawiała zgodnie z prawem faktury zwolnione z VAT z tytułu usługi zarządzania, sąd odsyłający ma wątpliwości, czy okoliczność, że skarżąca musi zapłacić VAT również z mocą wsteczną od tej samej transakcji, przy czym organ podatkowy nie poinformował jej wcześniej o zmianie swojego wcześniejszego stanowiska, jest zgodna z wynikającą z prawa Unii zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań.
- 27 W odniesieniu do metody obliczania kwoty VAT sąd odsyłający powołuje się na wyroki wydane w sprawach: MyTravel (C-291/03); Almos Agrárkülkereskedelmi (C-337/13). Zgodnie z tym orzecznictwem zobowiązanie skarżącej do zapłaty kwoty VAT, której nie pobrała ona od konsumentów końcowych, jest sprzeczne z podstawowymi zasadami systemu VAT.
- 28 Ponieważ jest oczywiste, że skarżąca nie ma możliwości przerzucenia a posteriori na klientów, będących zagranicznymi podróżnymi, VAT, który organ podatkowy nakazuje jej zapłacić z tytułu opłaty za zarządzanie, sąd odsyłający, opierając się na przytoczonym powyżej orzecznictwie Trybunału, uważa również za wątpliwe zachowanie organu podatkowego, który uznaje opłatę za zarządzanie za kwotę netto, zamiast uznać ją za kwotę brutto obejmującą również VAT.
- 29 W konsekwencji zdaniem sądu odsyłającego w następstwie decyzji organu podatkowego skarżąca jest zobowiązana do zapłaty VAT, którego nie może pobrać, co jest sprzeczne z podstawową zasadą, zgodnie z którą VAT obciąża konsumenta końcowego.